

Prof. Dr. SAMUEL KRAUSS

ooo

WIEN,
II, 2, Ferdinandstr. 25.

1912

jún. 1.

Kérem tisztelt Tanár Úr!

Beköltött 70-ik évében szívbeli örömmel gratulállok. Az a az, hogy ideköltésén és ideköltésén gazdag élet még sok-sok évre tejesedjen ki és hogy Ön jó erőben és egészséghen folytathassa azt a híműltetés tudományos működését, mely által mi mindnyaján Önben látjuk megerősítést és biztosságot. Azok akik amellett részesei lehetnek annak az állásnak, mely az Önrel való személynéi érintkezéstől arad ki még csak jobban áldják a sort, mely megengedi, hogy a nagy tudós ép így legyen nagy ember is.

Professzor úrva gondolva, el nem foghatom abbéli kegyességemet, hogy örökös köntés egyik híre, tőn 2., e napokban talán sokat olvand. Tőrsaról itt e városban igen ellenkötés hírek keingenek.

Egyik dolggal nem akarom tartítani jelen levelemet, mely csak az ünnepi alkalomra készült.

Mondom nélkül is bizonyára tudja professor ur, hogy
sokat szenvedtünk és szenvedünk egyre is hogy in-
teretünk oly válságra jutott, melytől alig van menekül.
Persze, hogy én egyéniül is néhán ízem e helyek házas
voltát, mely túlyosbikva van arról, hogy sem tanítá-
ni nincs alkalmam, sem iratokat kiadni, min a
máson. Leginkább szolgálom aronban jól vagyok. Tele-
ségemet az ősszel aron baj ide, hogy egyik premit az
szavak kénytelenek voltak kivágni.

Ez szeretetem és ragaszkodásom kifejezésével
maradtam professor urnak aláírtos szolgálja
Krausz Samuel.

A ragaszkodat, k. nejét, az alkalmából szintén
köszöntöm és veá is Isten áldását kérem.